

[PROBOWNY ai

Teksty nie oznaczają ó.

sg m N probowny. ◊ G probown(e)go. ◊ A probowny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Związany z próbowaniem:

a. Służący do dokonywania prób:

Wyrażenie: »probowny kamień« = służący do badania czystości metali szlachetnych [szyk zmienny]:

Też y tho grunt pod złoto pewny: Weźmi Probownego kámieniá tártego z białkiem íaiowym/ áby ku pińaniu dofyć rzadko było/ tymże pińz SienHerb 585b (Linde błędnie: prochowny); Kámień probowny/ ná którym złotá doświadczáia/ Porphyrites niger fiue lapis Lydius. Probier fein. SienHerb K#v; OtwinWypis 191.

b. Próbný, w czasie którego sprawdza się przydatność kandydata:

Wyrażenie: »rok probowny« = okres postulatu w klasztorze: Ale ieřliby kto w zupełnych lećiech Mnichem zořtał/ ten iuż y Lennych y Mieyřkich praw ieřt oddalony [...]/ y choćby potym z Kłařtorá wyřzedł/ poki rok probowny niewynidźie/ [tedy fie przedię niech nieřpodźiewa do řtanu raz opuřczonego przywroćić.] SzczerbSpecSax 249 (Linde).

Synonim: 1. probierny, probirski.

*Cf **PROBNY***

ALKa